

Bilag 2**15 af udvalgets spørgsmål og undervisningsministerens svar herpå**

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 8:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 6. februar 2002 fra Arbejdernes Oplysningsforbund i Danmark, jf. L 79 – bilag 16.

Svar:

Arbejdernes Oplysningsforbund i Danmark fremfører sine synspunkter vedrørende L 79.

Aftenskoleområdet

AOF hæfter sig bl.a. ved de stramninger, der blev gennemført ved lovændringen i 2000. Jeg er enig i, at de givet har medvirket til at tage toppen af den kritik, der til stadighed har været fremført i forhold til aftenskolenes kursustilbud med offentlig støtte. Derfor har jeg heller ikke umiddelbart fundet det nødvendigt med en yderligere centralt fastsat emneafgrænsning.

Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at det frie emnevalg og den frie deltagelse ikke berøres af lovforslaget. Jeg har derimod ønsket at give den enkelte kommunalbestyrelse større frihed til ud fra lokale behov og ønsker samt efter høring af folkeoplysningsudvalget at vurdere, hvad der i den enkelte kommune betragtes som folkeoplysningslovens kernefag og -emner inden for den folkeoplysende voksenundervisning og dermed også mulighed for gennem en differentiering af tilskuddene hertil at støtte prioriterede emner og fag med større tilskud end andre områder. Den enkelte kommunalbestyrelse får således mulighed for, hvis den ønsker det, at reducere tilskuddet til de fag og emner, som den vurderer ikke ligger inden for folkeoplysningslovens kerneområder.

I forbindelse med en kritisk gennemgang af det samlede offentlige udgiftsniveau har det været naturligt også at overveje, hvor meget det offentlige skal yde i tilskud til aftenskoleundervisningen, som jo foregår i private foreningers regi, og hvor meget de personer, som deltager heri, skal betale. Jeg er af den opfattelse, at der med

de nye regler er fundet en rimelig balance mellem offentlig tilskudsfinansiering og brugerbetaling på dette område.

Med hensyn til det nævnte om lønsumsafgift kan jeg oplyse, at jeg har rettet henvendelse til skatteministeren herom.

Jeg kan oplyse, at jeg agter at fremsætte ændringsforslag, som indebærer forbedrede vilkår for de handicappede. Forslaget vil gå ud på, at en kommunalbestyrelses samlede tilskud for deltagere med handicap i relation til undervisningen i et konkret emne ikke må overstige 7/9 af udgifterne til aflønning m.v. af ledere og lærere i forbindelse med denne undervisning.

Det er ikke regeringens hensigt med L 79, at de nye regler skal medføre en væsentligt øget administration for foreningerne. Jeg har tiltro til, at også kommunerne vil være interesseret i at tilstræbe at fastsætte så enkle, gennemskuelige og administrerbare ordninger som muligt. Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at reglerne i hver kommune skal fastsættes efter forudgående høring af folkeoplysningsudvalget.

Jeg kan tilføje, at jeg har til hensigt at formidle en dialog mellem KL og oplysningsforbundene om, hvorledes kommunerne og foreningerne på en så enkel og ubureaukratisk måde vil kunne anvende de nye tilskudsregler.

Daghøjskoleområdet

Det er min forventning, at kommunerne fortsat vil gøre brug af daghøjskolerne i forbindelse med revalidering og i et vist omfang også over for langvarigt syge og førtidspensionister, som skal tilbage på arbejdsmarkedet.

Det er min opfattelse, at en refusionsordning i forhold til de kommuner, der har gjort brug af daghøjskolerne, i realiteten bibeholder statsfinansieringen og derfor er uforenelig med intentionen i lovforslaget om, at finansiering og styring samles et sted, nemlig hos kommunerne.

Hertil kommer at en sådan ordning vil være bureaukratisk, idet den forudsætter indberetninger af aktiviteten til Undervisningsministeriet og